

Rana visului de moarte

Lorena Craia

stau copiii resemnați
pe o bancă
într-un parc
și își caută lumina
zilelor care-au trecut
oare-a cui mai este vina
dumnezeului lor mut?

trece parcă
dimineața
cu nălucile perechi
o biserică de paie
se dezbracă-ncet de straie
până-n clopotele vechi

și copiii resemnați
care-și caută lumină
sorb ușor din luna plină
măduva de condamnați
la această agonie
o iubire de morfină

muguri zdrențuiți de vânt
se îngheșuie-n ruine
și din neguri parcă vine
raiul iadului meu sfânt

25 februarie 2018, Constanța